

Bir Delinin Vasiyetnamesi

– Musa Tolay · 25 Mart 2021

Bitince varımın koşuşturması,
Ne de garip kuldu deyin arkamdan.
Şu mel'un dünyadan hakka varması,
Koca ömrü buldu deyin arkamdan.

Alıp bir gün dert tespahi çekmedi.
Köşelerden hiç ortaya çıkmadı.
Yaşar iken diken bile dikmedi.
Çiçekleri yoldu deyin arkamdan.

Toprağa verince buz gibi teni,
Koyduğunuz yerde hep tutun beni.
Cilalı yüzlerde unutun beni.
Yeri çabuk doldu deyin arkamdan.

Çoğu bostan diye çöplüğe dalmış.
Aşıklar servetin yerini bilmiş.
Kefenin cepleri gönle dikilmiş,
Meftaninki boldu deyin arkamdan.

Var mı biri nur verecek şer satıp?
Yorulmayın yasinleri dağıtıp.
Fatihamı bir çocuğa okutup,
Son isteği oldu deyin arkamdan.

Çıktı indi neye göre tartıldı?
Yer yüzünde ha demirdi ha kıldı.
Doğduğunda bir parçaya sarıldı.
Üç parçayla geldi deyin arkamdan.

Dünün yâdı için attı yapayı.
Evinde demledi içtiği çayı.
Bu çağın ördüğü taştan kozayı,
Kör iğneyle deldi deyin arkamdan.

Çalış,kazan,harca pes vallahi pes.
Kuşlardaki koku çiçekteki ses,
Yeşilin dereden çaldığı nefes,
Ayağını çeldi deyin arkamdan.

Sarrafin sadrında sürdürü gelenek,
Toprağın koynuna girinceye dek.
Kissalar sahte mi? Sevda ne demek?
Yaşayarak bildi deyin arkamdan.

Çağırıldı bağına gizemler beni.
Hudutlar geçildi ufuklar yeni.
Yârime şiirler yazmıştım hani.
Yazdığını sildi deyin arkamdan.

Bir insandı suda soluk arayan.
Bir insandı; bir insandı, dolmayan.
Yüreğine içi dünya olmayan,
Dünyaları aldı deyin arkamdan.

Çorbası duruydu ekmeği bayat.
Gördüğü her şeye biçmedi fiyat.
Nesnenin verdiği besteye inat,
Aşk telinden çaldı deyin arkamdan.

Sorgusu farklıdır aç ile tokun.
Orada hesabı müşküldür çoğun.
Yarını çalınmış yetim çocuğun,
Gözlerine daldı deyin arkamdan.

Malmış,mülkmüş,şanmış hep dalavere.
Geldiği yer nere gittiği nere.
Köhne bir çukurda biçmek üzere,
Ektiğiyle kaldı deyin arkamdan.

Olmadı kimsenin iti,maşası.
Bitmedi özüyle münâkaşası.
Dağlara susamış tüydü tasası,
Rüzgarlara saldı deyin arkamdan.

Lüzumsuzca yarışmadı, koyverdi.
İtibarı şeref ile ölçerdi.
Bu dünyada yıkılana el verdi.
Koşturana güldü deyin arkamdan.

Aşkın kaynağını hüzünde buldu.
Fikrinin peşinde yanıp kavruldu.
Sadece dışardan gülen bir kuldu.
İç tarafı küldü deyin arkamdan.

Körlüğe gözlerle saplandı meşrep.
Ruhların zindanı perdelerden hep.
Merakı celbeder zahiri sebep.
Delilikten öldü deyin arkamdan.

M.Musa Tolay